

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ, 27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1971

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
273

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N.Δ. 1077. Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 3323)1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», τοῦ Ν.Δ. 3843) 1958 «περὶ φορολογίας εἰσοδήματος Νομικῶν Προσώπων» καὶ ἐτέρων τινῶν φορολογικῶν διατάξεων... 1
- N.Δ. 1078. Περὶ λήψεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Περιφερειακῆς ἀναπτύξεως... 2
- N.Δ. 1079. Περὶ καταργήσεως ἀπαλλαγῶν ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου... 3
- N.Δ. 1080. Περὶ καταργήσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν περὶ φόρου κύκλου ἐργασιῶν... 4
- N.Δ. 1081. Περὶ καταργήσεως δασμολογικῶν ἀπαλλαγῶν. 5

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1077

Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 3323)1955 «Περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», τοῦ Ν.Δ. 3843)1958 «Περὶ φορολογίας εἰσοδήματος Νομικῶν Προσώπων» καὶ ἐτέρων τινῶν φορολογικῶν διατάξεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ Ν.Δ. 3323)1955, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Τὸ εἰσόδημα ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκ πάσης φύσεως συντάξεων μειοῦται κατὰ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (300)ο. Ἡ μείωσις αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δραχμῶν.

Ὁμοίως τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἁρθροῦ 45 εἰσόδημα ἐξ ἐλευθερίων ἐπαγγελματιῶν μειοῦται κατὰ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (250)ο. Ἡ μείωσις αὕτη τοῦ εἰσοδήματος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δώδεκα χιλιάδων πεντακοσίων (12.500) δραχμῶν.

Ἡ κατ' ἀμφοτέρως τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις μείωσις δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ποσοῦ τῶν

εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δραχμῶν ἐτησίως κατὰ φορολογούμενον διὰ τὰ εἰσοδήματα ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν τούτων».

Ἄρθρον 2.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ Ν.Δ. 3323)1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως, προστιθεμένης καὶ παραγράφου 4.

«2. Κατ' ἐξαιρέσειν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ὁριζομένων, εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιβατηγὸν αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως ἀνήκει ἢ κυκλοφορεῖ ἐπ' ὀνόματι τοῦ φορολογουμένου ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του, θεωρεῖται, κατ' ἀμύχλητον τεκμήριον, ὅτι ὁ ὑπόχρεως εἰς δήλωσιν ἐκτίμησιν εἰσδήματος ἴσον πρὸς τὸ δεκαπενταπλάσιον τῶν βεβαιωθέντων τελῶν κυκλοφορίας, τῶν ἀντιστοιχοῦντων εἰς τὸ ἔτος κτήσεως τοῦ εἰσοδήματος.

Εἰς ἣν περίπτωσιν διατηροῦνται πλείονα ἐπιβατηγὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως, τὸ συνολικὸν τεκμαρτὸν εἰσόδημα τοῦ ὑποχρέου εἰς δήλωσιν ἰσοῦται πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν δι' ἑκάστην αὐτοκίνητον ἀναλογούντων ποσῶν εἰσοδήματος, ἐξυρρισκούμενων κατὰ τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τῆς παρούσης παραγράφου ὁριζούμενα.

3. Τὸ, κατὰ τὰ ὡς ἀνωτέρω ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἢ 2, προσδιοριζόμενον ποσὸν τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος μειοῦται:

- κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἀποδεδειγμένως κτηθέντων ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου κατὰ τὸ οἰκείον οἰκονομικὸν ἔτος εἰσοδημάτων τὰ ὅποια ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας κατὰ τὰς κειμέναις διατάξεις ἢ ὑπάγονται εἰς εἰδικὰς φορολογίας, ἐπ' ὅσον ἀνέγραψαν εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν δήλωσιν τοῦ φορολογουμένου.
- κατὰ τὸ ἀποδεδειγμένως δαπανηθὲν ποσὸν κεφαλαίου.

Τὸ ἀπομένον, μετὰ τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω μειώσεις ποσὸν ἀποτελεῖ τὸ καθαρὸν τεκμαρτὸν εἰσόδημα. Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος τούτου ἀφαιρεῖται τὸ δηλωθὲν εἰσόδημα τῆς συζύγου, ὅπερ φορολογεῖται κεχωρισμένως, τὸ δὲ ὑπόλοιπον, μετ' ἐκπτώσεων τῶν κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις μειώσεων καὶ ἐκπτώσεων, ἀποτελεῖ τὸ φορολογητέον τεκμαρτὸν εἰσόδημα τοῦ συζύγου.

4. Τὸ τεκμήριον τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀναπήρων πολέμου, διατηρούντων ἐπίσημον αὐτοκίνητον ὑπὸ τὴν ιδιότητά των ταύτην καὶ ἀπαλλασσομένων τῶν τελῶν κυκλοφορίας ἕως τῶν περὶ ἀναπήρων πολέμου κειμένων διατάξεων.

Ὡσαύτως, δὲν ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων κατ' ἃς τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ προσδιοριζόμενον εἰσόδημα ἕσσει τῶν δαπανῶν διαβιώσεως ἢ τὸ δηλωθὲν πραγματικὸν τοιοῦτον, εἶναι ἀνώτερον τοῦ ποσοῦ ὅπερ, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2, ἀντιστοιχεῖ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του διατηρούμενα ἐπιβατηγὰ αὐτοκίνητα ἰδιωτικῆς χρήσεως».

*Άρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

*Άρθρον 7.

Ἀπαλλαγὰὶ ἀπὸ τοῦ φόρου.

I. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου:

Προσωπικῶς:

α) ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος,
β) οἱ ἀλλοδαποὶ Πρεσβευταὶ καὶ λοιποὶ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ πράκτορες, ἐπὶ τῷ ὄρει τῆς ἀμοιβαιότητος, διὰ τὸ ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν εἰσόδημα, ὡς καὶ τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κτώμενα ἐκ πάσης πηγῆς εἰσοδήματα αὐτῶν,
γ) ὡσαύτως, ἐπὶ τῷ ὄρει τῆς ἀμοιβαιότητος, οἱ Πρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες, ὡς καὶ τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῶν ξένων Πρεσβειῶν καὶ Προξενείων, ἐφ' ὅσον κέκτληται τὴν ἰθαγένειαν τοῦ ἀντιπροσωπευομένου Κράτους καὶ κτῶνται ἐν Ἑλλάδι εἰσόδημα μόνον ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

Πραγματικῶς:

Α'. Ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος ἐξ ἰδιοκατοικίσεως τῆς κυρίας κατοικίας τοῦ φορολογουμένου καὶ τῆς οἰκογενείας του, τὸ μέχρι δραχμῶν δέκα ὀκτὼ χιλιάδων (18.000) ἐτησίως συνολικὸν ποσὸν διὰ πάντας τοὺς ἐνοικοῦντας. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη δὲν ἰσχύει ἐὰν τὸ ἐτήσιον τεκμαρτὸν εἰσόδημα ἐξ ἰδιοκατοικίσεως ὑπερβαῖν τὰς δραχμὰς εἴκοσι τέσσαρας χιλιάδας (24.000). Ἐὰν ἐντὸς τοῦ ἐτους κτήσεως τοῦ εἰσοδήματος, ἡ ἰδιοκατοικίσις ἦτο διαρκείας μικροτέρας τῶν (12) μηνῶν, τὸ ἀπαλλασσόμενον ποσὸν περιορίζεται ἀναλόγως.

Β'. Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ κινήτων ἀξιών:

α) οἱ τόκοι καταθέσεων παρὰ δημοσίοις Ταμιευτηρίοις ὡς καὶ τοιοῦτοις τραπεζικοῖς,

β) οἱ τόκοι τῶν ἐν Ἑλλάδι πάσης φύσεως καταθέσεων παρὰ Τραπεζίαις,

γ) οἱ τόκοι τῶν ἐθνικῶν δανείων τῶν ἐκδιδομένων δι' ἐντόκων γραμματίων ἢ δι' ὁμολογιῶν, ἐφ' ὅσον προβλέπεται ἡ ἀπαλλαγὴ ὑπὸ τοῦ οἰκείου νόμου,

δ) οἱ τόκοι ἐνυποθήκων δανείων ἐξ ἀλλοδαπῆς παρ' ἀλλοδαπῶν παρεχομένων ἐπὶ πλοίων ἐλληνικῆς ἰθαγενείας.

ε) τὰ μερίσματα ἐξ ἰδρυτικῶν τίτλων καὶ μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν πλοίων τῶν ὁποίων τὰ κέρδη ὑπόκεινται, κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυροῦσας διατάξεις, εἰς τὸν εἰδικὸν ἐπὶ τούτων φόρον. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ἀνώνυμος ἐταιρεία, παραλλήλως πρὸς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πλοίων, ἀσχεῖ καὶ ἄλλας ἐπιχειρήσεις, ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου ποσὸν μερίσματος ἴσον πρὸς τὴν ὑφισταμένην σχέσιν μεταξὺ τῶν ἐκ πλοίων κτηθέντων ἀκαθαρίστων ἐσόδων καὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς ἐταιρείας.

Γ'. Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων:

α) τὰ κέρδη ἐξ ἐκμεταλλεύσεως πλοίων τὰ ὑποκείμενα, κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυροῦσας διατάξεις, εἰς τὸν εἰδικὸν ἐπὶ τούτων φόρον,

β) τὰ κέρδη ἐκ τῆς λιπνικῆς πωλήσεως καπνοῦ ἢ τῆς ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος μικροπωλητοῦ ἢ ἐκμεταλλεύσεως περιπτέρων ἢ ἐκμεταλλεύσεως καφενείων, κυλικείων, κουρείων κλπ. ἐντὸς κτιρίων καὶ καταστημάτων εἰς ᾧ στεγάζονται δημόσια ἐν γένει δημοτικαὶ ἢ κοινοτικαὶ καὶ ἐκκλησιαστικαὶ ὑπηρεσίαι ἢ τοιαῦται νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, τὰ πραγματοποιούμενα ὑπὸ ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου εἰς οὓς ἐχορηγήθη σχετικὴ ἄδεια, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκμετάλλευσις τούτων ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἰδίων, ὡς καὶ τὸ λαμβανόμενον παρ' αὐτῶν δικαίωμα ἐκ παραχωρήσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ περιπτέρου, καφενείου κλπ., εἰς τρίτους.

Δ'. Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀκαθάριστον εἰσόδημα δραχ. πεντήκοντα χιλιάδων (50.000)

ἐτησίως. Τὸ ποσὸν τοῦτο αὐξάνεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα χιλιάδας (140.000), προκειμένου περὶ τῶν ἀσχολουμένων προσωπικῶς ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των καὶ κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις ἔστω καὶ ἂν οὗτοι χρησιμοποιοῦσι καὶ ξένους ἐργάτας διὰ τὴν ἀγροτικὴν καλλιέργειαν.

Ε'. Ἐκ τοῦ εἰσοδήματος ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν:

α) αἱ συντάξεις καὶ πάσης φύσεως περιθάλψεις, αἱ παρεχόμεναι εἰς ἀναπήρους πολέμου καὶ θύματα ἡ οἰκογενείας θυμάτων πολέμου,

β) αἱ πάσης φύσεως συντάξεις αἱ καταβαλλόμεναι ὑπὸ ξένων Κρατῶν εἰς μονίμως κατοικοῦντας ἐν Ἑλλάδι Ἑλληνας ἢ ἀλλοδαποὺς ὑπάρχουσας,

γ) τὰ παρεχόμενα πρὸς τοὺς κρατικούς λειτουργούς, Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων τοῦ Κράτους, ἔξοδα παρ' αὐτῶν τοῦ ἀξιώματός των,

δ) αἱ ἀποδοχαὶ τῶν κατωτέρων πληρωμάτων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

ΣΤ'. Αἱ ἀμοιβαὶ αἱ καταβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ (Ε.Ο. Τ.) εἰς καλλιτεχνικά συγκροτήματα ἢ μεμονωμένους καλλιτέχνους ξένων Χωρῶν, διὰ τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς καλλιτεχνικὰς ἐκδηλώσεις, ἀνεξαρτήτως ἐὰν ὑφίσταται ἡ μὴ διμερὴς σύμβασις περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας εἰσοδήματος μετὰ τῶν Χωρῶν τούτων.

2. Χρηματικά θραβεῖα καταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν πρὸς θράβουσιν ἐπιστημονικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ πνευματικῶν ἐν γένει ἐπιδόσεων, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου εἰσοδήματος.

Ἡ αὕτη ἀπαλλαγὴ παρέχεται καὶ ὅσας τὰ ἀνωτέρω θραβεῖα ἀπονέμονται ὑπὸ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, κατόπιν προκηρύξεως νομίμως σχετικοῦ δημοσίου διαγωνισμοῦ.

3. Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰς προηγουμένης παραγράφους 1 καὶ 2 ἀπαλλαγῶν ἐκ τοῦ φόρου, οὐδεμία ἄλλη ἀναγνωρίζεται.

*Άρθρον 4.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἐκ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος τοῦ φορολογουμένου ἐκπίπτει ἐπίσης ποσὸν δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) δραχμῶν διὰ τὴν σύζυγον, διὰ δὲ τὰ τέκνα ποσὸν ἑπτὰ χιλιάδων (7.000) δραχμῶν διὰ τὸ πρῶτον, δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν διὰ τὸ δεύτερον, εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν διὰ τὸ τρίτον, τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμῶν δι' ἕκαστον πέραν τοῦ τρίτου καὶ πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν συνοικούντων καὶ βαρυνόντων τὸν φορολογούμενον προσώπων.

Θεωροῦνται ἐκ τῶν συνοικούντων ὡς βαρύνοντα τὸν φορολογούμενον πρόσωπα:

α) ἡ σύζυγος, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ἐπίδοσιν χωριστῆς δηλώσεως, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6.

β) τὰ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἐτους τῆς ἡλικίας των τέκνα, ὡς καὶ τὰ σπουδάζοντα εἰς ἀνεγνωρισμένας σχολὰς τῆς ἡμεδαπῆς ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς τέκνα μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἐτους τῆς ἡλικίας των,

γ) τὰ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν τέκνα καὶ αἱ συνοικοῦσαι ἄγαμοι θυγατέρες ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καὶ

δ) οἱ ἀνιόντες ἀμφοτέρων τῶν συζύγων.

Τὰ εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις β', γ' καὶ δ' ἀναφερόμενα πρόσωπα θεωροῦνται ὅτι βαρύνουν τὸν φορολογούμενον, μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἴδιον εἰσόδημα ἢ τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξ χιλιάδων (6.000) δραχμῶν ἐτησίως».

2. Τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη καὶ ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«α) Τὸ ἐπιδικαζόμενον ἢ συμβολαιογραφικῶς συμφωνούμενον καὶ καταβαλλόμενον λόγῳ διατροφῆς ποσὸν εἰς τὴν σύζυγον, τὰ γνήσια τέκνα καὶ εἰς τὰ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρισθέντα ἐξώγαμα τοιαῦτα, φορολογούμενον ὡς ἴδιον εἰσόδημα αὐτῶν».

Ἄρθρον 5.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθροῦ 9 τοῦ Ν. Δ. 3323)1955, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Τὸ ἀπομένον, μετὰ τὰς ἐνεργουμένας ἐκπτώσεις καὶ μειώσεις, εἰσόδημα ὑποβάλλεται εἰς φόρον ἐπὶ τῇ ἐκτάσει τῆς ἀκολουθοῦν φορολογικῆς κλίμακος:

Κλίμακίον εἰσοδήματος	Φορολογικὸς συντελεστῆς	Φόρος Κλίμακίου	Σύνολον Εἰσοδήματος	Φόρος
5.000	2	100	5.000	100
5.000	3	150	10.000	250
5.000	4	200	15.000	450
5.000	5	250	20.000	700
10.000	6	600	30.000	1.300
10.000	7	700	40.000	2.000
10.000	8	800	50.000	2.800
10.000	9	900	60.000	3.700
20.000	10	2.000	80.000	5.700
20.000	11	2.200	100.000	7.900
20.000	12	2.400	120.000	10.300
20.000	13	2.600	140.000	12.900
30.000	16	4.800	170.000	17.700
30.000	19	5.700	200.000	23.400
50.000	22	11.000	250.000	34.400
50.000	25	12.500	300.000	46.900
50.000	28	14.000	350.000	60.900
50.000	31	15.500	400.000	76.400
100.000	35	35.000	500.000	111.400
100.000	39	39.000	600.000	150.400
200.000	43	86.000	800.000	236.400
200.000	46	92.000	1.000.000	328.400
Ὑπερβάλλον	49			

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ Ν. Δ. 3323)1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἡ δήλωσις ὑποβάλλεται αὐτοπροσώπως ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου ἢ διὰ πληρεξουσίου ἢ ταχυδρομεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφερον μέχρι τῆς 25ης Φεβρουαρίου τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Κατ' ἐξαιρέσιν, ἡ δήλωσις ὑποβάλλεται μέχρι 10ης Ἀπριλίου τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους, ὡς αὕτη εἰς τὰ εἰσοδήματα τοῦ φορολογουμένου περιλαμβάνονται:

α) κέρδη ἐξ ἐμπορικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων ἢ γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων τηρουσῶν βιβλία δευτέρας κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ διαχειριστικὴ περίοδος τούτων λήγει ἐντὸς τῶν μηνῶν Νοεμβρίου ἢ Δεκεμβρίου ἢ β) εἰσόδημα ἐξ ἀλλοδαπῆς.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης διατάξεως νὰ ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ ὀρισμένων κατηγοριῶν ὑποχρέων, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ εἰσοδήματος τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται, κατὰ κύριον λόγον ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως δεσοληπτικῶν λογαριασμῶν μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν βιβλία δευτέρας κατηγορίας εἰς τὰ ὁποῖα ἐμφανίζονται οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 11, ἡ πρὸς ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ ἐξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ὑποχρέου, ἐφ' ὅσον ἡ λήξις αὐτῆς συμπίπτει πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τῶν προηγουμένων ἐδαφίων καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸ τῆς κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφεροῦ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 φύλλου ἐλέγχου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίδοσις ἀρχικῆς ἢ συμπληρωματικῆς δηλώσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπιβάλλεται καὶ πρόσθετος φόρος κατὰ τὰ ἐν ἁρθρῷ 67 ὁριζόμενα».

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἁρθροῦ 29 τοῦ Ν. Δ. 3323)1955, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη καὶ ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ παρακρατούμενος φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον προκειμένου μὲν περὶ τῶν εἰσοδημάτων τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 2, εἰς τρεῖς (3) ἰσας μηνιαίας δόσεις τῆς πρώτης καταβαλλομένης ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς παρακρατήσεως μηνός, προκειμένου δὲ περὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν περιπτώσεων β' καὶ γ' τῆς αὐτῆς παραγράφου τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς παρακρατήσεως μηνός, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰδικότερον καθορισθόμενα».

Ἄρθρον 8.

Ἡ περίπτωσις στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 35 τοῦ Ν. Δ. 3323)1955, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«στ) αἱ δι' ὀριστικῶν ἐγγραφῶν ἀποσβέσεις ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἐξόδων πρώτης ἐγκαταστάσεως. Τὰ ἐξόδα πρώτης ἐγκαταστάσεως ἀποσβέννυνται εἴτε ἐφ' ἀπαξ εἴτε ἰσοπῶς εἰς πλείονας τῆς μιᾶς χρήσεις, πάντως οὐχὶ πέραν τῆς δεκαετίας.

Ὁμοίως, αἱ δι' ὀριστικῶν ἐγγραφῶν καὶ, κατὰ τοὺς εἰδικούς δι' ἐκάστην ἐπιχείρησιν ὁρους, ἀποσβέσεις φθορᾶς συναφῶν τῇ ἐπιχειρήσει ἐγκαταστάσεων πάσης φύσεως ἢ μηχανημάτων ἢ φαρτοῦ ὑλικοῦ καὶ πάσης γενικῶς κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ διενέργεια, κατ' ἔτος, τῶν τακτικῶν ἀποσβέσεων, διὰ τῶν, ἐκαστοτε ὁριζομένων διὰ τοῦ ἰσχύοντος Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἀνωτάτων ὁρίων ποσοστῶν ἀποσβέσεων, τυγχάνει ὑποχρεωτικῇ».

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 36α τοῦ Ν. Δ. 3323)1955, ὡς τοῦτο προσετέθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 14 τοῦ Α. Ν. 239)1967 καὶ ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

α' Ἀρθρον 36α.

Εἰσόδημα Τεχνικῶν Ἐπιχειρήσεων.

1. Τὸ καθαρὸν κέρδος τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν πώλησιν ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν, ἐξευρίσκεται διὰ χρήσεως συντελεστοῦ καθαροῦ κέρδους ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων.

Ὡς ἀκαθάριστα ἐσοδα λαμβάνονται:

α) Τὸ τίμημα τῶν πραγματοποιηθεισῶν πωλήσεων αὐτοτελῶν οἰκοδομῶν, διαμερισμάτων πολυκατοικιῶν, καταστημάτων, γραφείων, ἀποθηκῶν καὶ λοιπῶν χώρων, ὡς τοῦτο καθορίζεται εἰς τὰ οἰκεία πωλητήρια συμβόλαια.

β) Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ὡς ἄνω φορολογηθέντος τιμήματος καὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, ἐξευρισκομένης κατὰ τὰς περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων διατάξεις.

Ὡς πωλήσεις θεωροῦνται καὶ αἱ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ οἰκοπεδούχου γενόμεναι διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐργολήπτου.

Ὁ συντελεστὴς καθαροῦ κέρδους ὀρίζεται εἰς δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (150)οις.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν, μεταξὺ τῶν ὡς ἀνωτέρω ὀριστικῶς καθορισθέντων ἀκαθαρίστων ἐσόδων καὶ τῶν δηλωθέντων τοιούτων, προκύπτει διαφορὰ βεβαιούται ὁ, ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 67, πρόσθετος φόρος.

2. Τὸ καθαρόν κέρδος τῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ἐργολάβων καὶ ὑπεργολάβων, τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν ἐργοληπτικὴν κατασκευὴν δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν τεχνικῶν ἔργων ἐν γένει, ἐξευρίσκεται διὰ χρήσεως συνταλαστοῦ καθαροῦ κέρδους ἐπὶ τῶν ἀκαθάριστων ἐσόδων ὡς ἀκολουθῶς:

α) Προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων ἀσχολουμένων εἰς τὴν ἐργοληπτικὴν κατασκευὴν τεχνικῶν ἔργων τοῦ δημοσίου, δήμων καὶ κοινοτήτων, δημοσίων ἐπιχειρήσεων ἢ ἐκμεταλλεύσεων, ὁργανισμῶν ἢ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας καὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐν γένει, ὡς ἀκαθάριστα ἐσοδα λαμβάνονται τὰ διὰ τῶν οἰκείων λογαριασμῶν, πιστοποιούμενα ἐντὸς τῆς χρήσεως ἐργολαβικὰ ἀνταλλάγματα, μειωμένα κατὰ τὰ εἰς ταῦτα ἀντιστοιχοῦντα ποσὰ ἐγγυήσεων καλῆς ἐκτελέσεως, ὅτινα θεωροῦνται ἐσοδα τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἀποδίδονται.

Ἐπὶ εἰσφοράς τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου εἰς ἐταιρίαν ἢ κοινοπραξίαν, εἰς ἣν μετέχει καὶ ὁ εἰσφέρων ἀνάδοχος ἢ ἀπ' εὐθείας συμβασιούχος, τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης περιπτώσεως λαμβανόμενα ὡς ἀκαθάριστα ἐσοδα θεωροῦνται κτώμενα ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ἢ κοινοπραξίας, ἡ εἰσφορά δὲ αὕτη δὲν θεωρεῖται ὑπεργολαβία.

β) Προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων ἀσχολουμένων εἰς τὴν ἐργοληπτικὴν κατασκευὴν ἰδιωτικῶν τεχνικῶν ἔργων ἢ οἰκοδομῶν, ὡς ἀκαθάριστον ἐσοδὸν λαμβάνεται ἡ ἀξία τοῦ ἐκτελεσθέντος ἔργου ἐντὸς τῆς χρήσεως.

γ) Προκειμένου περὶ ἐκτελέσεως ἔργου ἄνευ χρησιμοποίησης ἰδίων ὑλικῶν, ὡς ἀκαθάριστον ἐσοδὸν λαμβάνεται ἡ ἀξία τοῦ ἐντὸς τῆς χρήσεως ἐκτελεσθέντος ἔργου ἄνευ τῆς ἀξίας τῶν ὑλικῶν.

Ὁ συντελεστὴς καθαροῦ κέρδους ὀρίζεται ἀντιστοίχως ὡς ἑξῆς:

α) εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10ο) ἐπὶ δημοσίων τεχνικῶν ἔργων,

β) εἰς δώδεκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (12ο) ἐπὶ ἰδιωτικῶν τεχνικῶν ἔργων,

γ) εἰς εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25ο) ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς ἀνωτέρω γ' περιπτώσεως.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ἀσχολουμένων μὲ οἰκοδομικὰς καὶ ἐργοληπτικὰς ἐργασίας».

* Ἄρθρον 10.

Τὸ ἐδάφιον ε' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς ἀντικατεστάθη καὶ ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

(ε) ἐκ τῶν κυρίων ἀποδοχῶν τῶν δημοσιογράφων ἡμερησίων πολιτικῶν, οἰκονομικῶν καὶ ἀθλητικῶν ἐφημερίδων, ὡς καὶ τῶν δημοσιογράφων τῆς ραδιοφωνίας καὶ τηλεοφίας τῶν κτωμένων ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος, ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50ο) ο), πρὸς κάλυψιν ἐπαγγελματικῶν δαπανῶν τῶν δικαιούχων».

* Ἄρθρον 11.

Τὸ ἐδάφιον στ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς ἀντικατεστάθη καὶ ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

(στ) ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἡθοποιῶν, μουσουργῶν, ἐκτελεστῶν μουσικῶν ἔργων, καλλιτεχνῶν τῶν κέντρων διασκεδάσεως, χορευτῶν, χορογράφων, σκηνοθετῶν, σκηνογράφων, ἐνδυματολόγων, καλλιτεχνῶν ζωγράφων ἢ γλυπτῶν ἢ χαρᾶκτῶν, ποσοστὸν ἑκατὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100ο) ο) μέχρι ποσοῦ ἀποδοχῶν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν (150.000), ποσοστὸν ἐξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60ο) ο) ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν ἀποδοχῶν ἀπὸ θραχμᾶς ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων μιᾶς (150.001) μέχρι διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν (200.000) καὶ ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50ο) ο) ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν ἀποδοχῶν ἀπὸ θραχμᾶς διακοσίας χιλιάδων μιᾶς (200.001) μέχρι τριακοσίων χιλιάδων δραχμῶν (300.000).

* Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 45 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

* Ἄρθρον 45.

Εἰσόδημα καὶ κτήσις αὐτοῦ.

1. Εἰσόδημα ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελλμάτων εἶναι αἱ ἀμοιβαὶ ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος τοῦ ἱατροῦ ἢ ὀδοντιάτροῦ ἢ κτηνιάτροῦ ἢ φυσιοθεραπευτοῦ ἢ μαίας, θιγκηόρου, δικολάβου, συμβολαιογράφου, ἀμίσθου ὑποθηκοφύλακος καὶ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἀρχιτέκτονος, μηχανικοῦ, τοπογράφου, χημικοῦ, σχεδιαστοῦ, συγγραφέως, θιεσμηνέως, καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου, καλλιτέχνου γλύπτου ἢ ζωγράφου ἢ χαράκτου, ἐκτελεστοῦ μουσικῶν ἔργων ἢ μουσουργοῦ, καλλιτεχνῶν τῶν κέντρων διασκεδάσεως, χορευτοῦ, χορογράφου, σκηνοθέτου, σκηνογράφου, ἐνδυματολόγου, διακοσμητοῦ, ἰδιοκτήτου ἢ διευθυντοῦ φορολογικοῦ ἢ λογιστικοῦ γραφείου, ξεναγοῦ καὶ ἐμπειρογνώμονος.

Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύναται νὰ κατατάσσονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελλμάτων καὶ ἕτερα, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν, ἐλευθερία ἐπαγγέλματα.

2. Εἰς τὸ εἰσόδημα ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελλμάτων περιλαμβάνεται καὶ πᾶσα ἀμοιβὴ καταβαλλομένη:

α) εἰς πραγματογνώμονας, διαιτητὰς, ἐκκαθαριστὰς ἐν γένει, ἐλεγκτὰς ἀνωνύμων ἐταιριῶν, ἐκτελεστὰς διαθηκῶν, ἐκκαθαριστὰς κληρονομιῶν καὶ κηδεμόνας σχολαζούσης κληρονομίας,

β) εἰς συγγραφεῖς καὶ μουσουργοὺς ἐκ συγγραφικῶν ἐν γένει δικαιοματίων,

γ) εἰς ἀντιπροσώπους ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων καὶ ἰδιώτας διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς πάσης φύσεως Ἐπιτροπὰς ἢ Συμβούλια, ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, σωματείων, ἰδρυμάτων, συνεταιρισμῶν καὶ ὁργανισμῶν ἐν γένει.

3. Ὡς εἰσόδημα ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελλμάτων λογίζεται καὶ πᾶν εἰσόδημα μὴ δυνάμενον νὰ ὑπαχθῇ εἰς τινὰς τῶν περιπτώσεων Α' ἕως Ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2.

4. Ἐκ τοῦ εἰσδήματος τῶν συγγραφέων, μουσουργῶν, καλλιτεχνῶν ζωγράφων ἢ γλυπτῶν ἢ χαράκτων, ὡς καὶ ἐκ τῶν συγγραφικῶν ἐν γένει δικαιοματίων, ἐκπίπτει ἀφορολόγητον ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50ο) ο) ἐπὶ τοῦ καθαροῦ ποσοῦ αὐτῶν.

5. Ὡς χρόνος κτήσεως τοῦ εἰσδήματος ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελλμάτων θεωρεῖται ὁ χρόνος καθ' ὃν ὁ δικαιούχος εἰσέπραξε τοῦτο.

Ὡς εἰσπραξις, διὰ τὴν ἐπιβολὴν καὶ διὰ τὴν παρακράτησιν τοῦ φόρου, θεωρεῖται καὶ ἡ πίστωση τοῦ δικαιούχου εἰς τὰ βιβλία τοῦ καταβάλλοντος τὴν ἀμοιβὴν μετὰ προηγούμενῃ ἐπὶ ἀποδείξει ἀναγγελίαν εἰς τὸν δικαιούχον.

Εἰσόδημα ἐξ ὑπηρεσιῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελλμάτων, ἀντιπροσωπεύον ἐργασίαν δύο ἢ πλείονων ἐτῶν καὶ καταβαλλόμενον ἐκ τῶν ὑστέρον, κατανέμεται ἰσομερῶς πρὸς φορολογίαν:

α) εἰς τὸ ἔτος τῆς εἰσπράξεως καὶ τὸ ἀμέσως προηγούμενον τούτου εἰς περίπτωσιν ἐργασίας δύο ἐτῶν, β) εἰς τὸ ἔτος τῆς εἰσπράξεως καὶ τὰ ἀμέσως προηγούμενα τούτου δύο ἔτη εἰς περίπτωσιν ἐργασίας τριῶν ἢ πλείονων ἐτῶν.

Εἰδικῶς, προκειμένου περὶ συγγραφέων, μουσουργῶν καὶ καλλιτεχνῶν ζωγράφων ἢ γλυπτῶν ἢ χαράκτων, τὸ καθ' ἕκαστον ἔτος κτώμενον εἰσόδημα ἐκ τῶν ἔργων τῆς πνευματικῆς αὐτῶν παραγωγῆς, τὸ ἀπομένον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, κατανέμεται κατ' ἰσομοιρίαν πρὸς φορολογίαν εἰς τὸ ἔτος κτήσεως καὶ τὰ τρία ἐπόμενα τούτου ἔτη. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ποαγματοποιήσεως ζημίας».

* Ἄρθρον 13.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 προστίθεται: νέον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἐξαιρετικῶς, αἱ πάσης φύσεως ἐπαγγελματικὰ δαπάναι τῶν συγγραφέων, ἀνεξαρτήτως χρόνου πραγματοποίησώς των,

αίτινες βαρύνουν τὸ κόστος ἔργου αὐτῶν, κατανέμονται κατ' ἰσομοιρίαν εἰς τὸ πρῶτον ἔτος κτήσεως τοῦ ἐξ αὐτοῦ εισοδήματος καὶ εἰς τὰ ἀμέσως ἐπόμενα τρία ἔτη, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύονται ἐκ νόμιμων στοιχείων».

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν.Δ. 3843/1958, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 6.

Ἀπαλλάγαι ἐκ τοῦ φόρου.

1. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου:

α) Τὰ Ἑλληνικὸν Δημοσίον περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποκεντρωμένων Δημοσίων ὑπηρεσιῶν, αἵτινες λειτουργοῦν ὡς Εἰδικὰ Ταμεία καὶ οἱ Δήμοι καὶ Κοινότητες διὰ τὰ πάσης φύσεως εισοδήματά των.

β) Τὰ τεκμαρτὰ εισοδήματα ἐξ ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς δημοσίας, δημοτικές καὶ κοινοτικές ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, ἀποτελούσας ἢ μὴ ἴδια πρόσωπα, τοὺς Ἱεροῦ Ναοῦς, τὰς Ἱερὰς Μονὰς, τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν, τὸν Πανάγιον Τάφον, τὸ Ἅγιον Ὅρος, τὴν Ἱερὰν Μονὴν Σινᾶ «Ἁγίος Ματθαῖος», τὰ ἡμεδαπὰ φιλάνθρωπικὰ Ἰδρύματα, τὰ λοιπὰ ἡμεδαπὰ νομικὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ὑφίστανται ἢ συνίστανται νομίμως καὶ ἐπιδιώκουν ἀποδεδειγμένους σκοποὺς φιλάνθρωπικοὺς καὶ κοινωνικοὺς, ὡς καὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα μὴ ἰδιωτικῆς φύσεως καὶ χρησιμοποιομένων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ λειτουργίαν των.

2. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τὰ ἀκόλουθα εισοδήματα τῶν ἐπομένων νομικῶν προσώπων:

Α. Ἐπὶ τῷ ὄρω τῆς ἀμοιβαιότητος, τὰ τεκμαρτὰ εισοδήματα ἐξ ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς ἀνεγνωρισμένα ξένα θρησκευόμενα καὶ δόγματα καὶ χρησιμοποιούμενων ὑπ' αὐτῶν διὰ τὴν τέλεσιν τῆς λατρείας των καὶ διεξαγωγὴν θρησκευτικῆς φύσεως ὑπηρεσιῶν.

Β. Ἐπὶ τῷ ὄρω τῆς ἀμοιβαιότητος, τὰ τεκμαρτὰ εισοδήματα ἐξ ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς ξένα Κράτη καὶ χρησιμοποιούμενων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν Πρεσβειῶν καὶ Προξενείων τῶν Κρατῶν τούτων.

Γ. Τὰ ὑπὸ ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν ἢ συνεταιρισμῶν ἢ ἐνώσεων αὐτῶν κτώμενα κέρδη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν πλοίων των, ὑπαγόμενα κατὰ τὰς ἐκάστοτε διατάξεις, εἰς τὸν εἰδικὸν ἐπὶ τούτων φόρον.

Δ. Ἐπὶ τῷ ὄρω τῆς ἀμοιβαιότητος, τὰ ὑπὸ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων ὑπὸ ξένην σημαίαν καὶ ἀεροσκαφῶν πραγματοποιούμενα κέρδη ἐν Ἑλλάδι.

3. Ἐπίσης ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου:

α) Οἱ τόκοι τῶν ἐν Ἑλλάδι πάσης φύσεως καταθέσεων εἰς ἡμεδαπὰς Τραπεζὰς ἢ εἰς ὑποκαταστήματα ἀλλοδαπῶν Τραπεζῶν, νομίμως λειτουργουσῶν ἐν Ἑλλάδι. Ὡς τοιοῦτοι λογίζονται καὶ οἱ τόκοι τῶν ἐν γένει πιστώσεων καὶ ἐμβασμάτων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πρὸς τὰς Τραπεζὰς ἢ ἄλλα πιστωτικὰ ἰδρύματα, τὸ ἀπαλλασσόμενον ὅμως ἐπιτόκιον τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐπίσημον προεξοφλητικὸν τοιούτον τῆς χώρας τῆς προελεύσεως. Ἐξαιρετικῶς ὁ περιορισμὸς οὗτος ὁ ἀφορῶν εἰς τὸ ἀπαλλασσόμενον ἐπιτόκιον δὲν ἰσχύει ἐπὶ τῶν τόκων ἐκ πιστώσεων καὶ ἐμβασμάτων προκειμένης ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 2687/1953 «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ»,

β) τὰ ἐκ κινήτων ἀξιών εισοδήματα τῶν περιπτώσεων α' ἕως ε' τῆς κατηγορίας Β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 7 τοῦ Ν.Δ. 3323/1955 τὰ κτώμενα ὑπὸ νομικῶν προσώπων ὑποκειμένων εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ παρόντος νόμου,

γ) τὰ δυνάμει συμβάσεως, κεκυρωμένης διὰ νόμου, ἀπαλλασσόμενα τῆς φορολογίας εισοδήματος».

Ἄρθρον 15.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται ἅπασαι αἱ, ὑπὸ Γενικῶν καὶ Εἰδικῶν νόμων, προβλεπόμεναι ἀπαλλαγαὶ ἀπὸ τοῦ φόρου εισοδήματος παντὸς ἐξομοιουμένου τῷ Δημοσίῳ ἢ μὴ:

α) Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου,

β) Δημοσίας, Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως, ἀποτελούσης ἢ μὴ, ἴδιον Νομικὸν Πρόσωπον,

γ) Ὁργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας,

δ) Συνεταιρισμῶν καὶ Ἑνώσεων αὐτῶν,

ε) ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν.

στ) ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων λειτουργουσῶν ὑφ' οἰονδήποτε τύπον ἐταιρίας ὡς καὶ πάσης φύσεως ἀλλοδαπῶν ὁργανισμῶν,

ζ) ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν νομικοῦ προσώπου ἰδιωτικοῦ δικαίου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν πάσης φύσεως Ἰδρυμάτων καὶ Σωματείων καὶ

η) παντὸς φυσικοῦ προσώπου.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ, ἐν τῇ φορολογίᾳ εισοδήματος, ἀπαλλαγαί, αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν κάτωθι νόμων, ὡς οὗτοι τροποποιηθέντες καὶ συμπληρωθέντες ἰσχύουσιν:

α) Ν. 1880/1951 «περὶ φορολογίας τῶν πλοίων».

β) Ν.Δ. 2176/1952 «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπαρχιακῆς Βιομηχανίας», ἄρθρον 8, παρ. 2, ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα καλύψεως τῆς δημιουργηθείσης ἀφορολογήτου κρατήσεως ἐκ ζημιῶν πραγματοποιούμενων ἀπὸ 1.1.1971 καὶ ἐφεξῆς.

γ) Ν.Δ. 2687/1953 «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ».

δ) Ν.Δ. 3765/1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ) τοῦ 3323/1955 περὶ φορολογίας τοῦ εισοδήματος».

ε) Ν.Δ. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εισοδήματος».

στ) Ν.Δ. 3843/1958 «περὶ φορολογίας εισοδήματος Νομικῶν Προσώπων».

ζ) Ν.Δ. 4002/1959 «περὶ λήψεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων», ἄρθρα 1 καὶ 2, ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα σχηματισμοῦ ἀφορολογήτου ἐκπτώσεως διὰ τὰς ἐνεργηθείσας μέχρι 31.12.1970 ἐπενδύσεις.

η) Ν. 4171/1961 «περὶ λήψεως γενικῶν μέτρων διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας», μέχρι τοῦ χρόνου λήξεώς του.

θ) Α.Ν. 89/1967 «περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν ἐμποροβιομηχανικῶν ἐταιριῶν».

ι) Α.Ν. 147/1967 «περὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ κινήτρων διὰ βιομηχανικὰς ἐπενδύσεις κειμένης Νομοθεσίας», μέχρι τοῦ χρόνου λήξεώς του.

ια) Α.Ν. 148/1967 «περὶ μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς κεφαλαιαγοράς», μέχρι τοῦ χρόνου λήξεώς του.

ιβ) Α.Ν. 426/1968 «περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ φόρων καὶ δασμῶν τοῦ ἀναδόχου τῆς προμελέτης τοῦ ἔργου ὑδρεύσεως Πτολεμαΐδος καὶ τοῦ ἀναδόχου στεγανοποιήσεως τοῦ πυθμένου τῆς τεχνητῆς λίμνης «Πέρδικα».

ιγ) Α.Ν. 543/1968 «περὶ παροχῆς εἰδικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐκπτώσεων εἰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις», μέχρι τοῦ χρόνου λήξεώς του.

ιδ) Ν. Δ. 43/1968 «περὶ καθορισμοῦ τῶν κινήτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χοιροτροφίας», μέχρι τοῦ χρόνου λήξεώς του.

ιε) Ν.Δ. 145/1969 «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς κειμένης φορολογικῆς Νομοθεσίας», ἄρθρον 4.

ιστ) Ν.Δ. 320/1969 «περὶ ἰδρύσεως εἰδικοῦ Ταμείου ἀνεγέρσεως ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Σωτήρος».

ιζ) Ν. Δ. 551/1970 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσσεως Πλοίων καὶ Ἀεροσκαφῶν».

ιη) Ν. Δ. 469/1970 «περὶ ἐπαγγελματικῶν τουριστικῶν πλοίων καὶ πλοιαρίων».

ιθ) Ν. Δ. 470/1970 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 306/1969 καὶ περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ φόρων καὶ τελῶν τῶν τόκων τῆς αὐτοχρηματοδοτήσεως τῶν ἔργων ἐθνικῆς ὁδοῦ Κατερίνης — Αἰγινίου — Κλειδίου — Θεσσαλονίκης».

κ) Ν. Δ. 608/1970 «περὶ Ἑταιριῶν Ἐπενδύσεων — Χαρτοφυλακίου καὶ Ἀμοιβῶν Κεφαλαίων».

κα) Ν. Δ. 667/1970 «περὶ πλήρους φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ἔργων Μεγαλοπόλεως καὶ 9ης Μονάδος Α.Η.Σ.

Ἁγ. Γεωργίου Κερατσινίου τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ».

κ6) Ν.Δ. 400)1970 «περί ιδιωτικής επιχειρήσεως Ασφαλίσεως».

κγ) Ν. Δ. 1004)1971 «περί δημοσιογραφικού επαγγέλματος», επί τῷ ὄρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος.

κδ) Ν.Δ. 3190)1955 «περί εταιριῶν περιωρισμένης εὐθύνης», ἄρθρον 51, παράγραφος 2.

κε) Ν. Δ. 3745)1957 «περί ἐκδόσεως ἐντόκων γραμματίων», ἄρθρον 6.

κστ) Ν. Δ. 3746)1957 «περί ἀσφαλιστικῶν ρητρῶν φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἄλλων τινῶν διευκολύνσεων εἰς ὁμολογιακὰ δάνεια ἢ προνομίους μετοχὰς ἐκδιδομένας διὰ παραγωγικοὺς σκοποὺς», ἄρθρον 4.

κζ) Ν. 1640)1919 «περί φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων», ἄρθρον 17 περ. 16'.

3. Ὡσαύτως, κατ' ἐξαιρέσειν, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ ἀπαλλαγαὶ ἀπὸ τοῦ φόρου εἰσοδήματος αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ διεθνῶν συμβάσεων ἢ διμερῶν συμφωνιῶν κυρωθεισῶν διὰ νόμου.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν.Δ. 3843)1958 καταργοῦνται, πλὴν τῆς παραγράφου 9 αὐτοῦ, ἥτις παραμένει ἐν ἰσχύϊ.

5. Αἱ δυνάμει τῆς περιπτώσεως ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 3843)1958, ὡς αὕτη προστεθῇ διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ. 4444)1964 «περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», ἐκδοθεῖσαι ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις παύουν ἰσχύουσαι ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1972 καὶ ἐφεξῆς.

* Ἀρθρον 16.

Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 148)1967 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

α8) Ἀνώνυμοι ἐταιρίαι ἀναπροσαρμόσασαι τὸ μετοχικὸν τῶν κεφάλαιον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν δύνανται νὰ προβοῦν εἰς μείωσιν αὐτοῦ πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς μετόχους, ἄνευ καταβολῆς τοῦ ὀφειλομένου φόρου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου».

* Ἀρθρον 17.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 148)1967, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

α1. Διὰ τὰ μερίσματα ἐκ μετοχῶν, κοινῶν ἢ προνομιούχων, ἰσχύει τὸ ἀκόλουθον φορολογικὸν καθεστῶς:

α) Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ τοῦ διανεμομένου μερίσματος ἐκ ποσοστοῦ τριᾶκοντα ὀκτώ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (380)ο προκειμένου περὶ μετόχων μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον.

Ὁ φόρος παρακρατεῖται καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῆς εταιρίας. Διὰ τῆς παρακρατήσεως τοῦ φόρου, ἐξαντλεῖται ἡ ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδήματος ὑποχρέωσις τοῦ μετόχου διὰ τὸ εἰσόδημα ἐκ τῶν μερισμάτων τούτων, μὴ δικαιοῦμένου τοῦ μετόχου ὅπως συναθροίσῃ τούτο εἰς τὴν φορολογικὴν του δηλώσειν μετὰ τῶν λοιπῶν εἰς φορολογίαν ὑποκειμένων εἰσοδημάτων.

β) Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπὶ τοῦ διανεμομένου μερίσματος ἐκ ποσοστοῦ τριᾶκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (300)ο προκειμένου περὶ μετοχῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον, τέσσαρας τοῦλάχιστον μῆνας (4) πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως εἰς ἣν ἀναφέρεται τὸ μερίσμα. Ὁ φόρος παρακρατεῖται καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῆς εταιρίας. Ὁ μέτοχος δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπαγωγὴν του εἰς τὸν φόρον εἰσοδήματος βάσει τῶν γενικῶς ἐν ἰσχύϊ συντελεστῶν φορολογίας, συμπεριλαμβανῶν ἐν τῇ δηλώσει αὐτοῦ καὶ τὸ εἰσόδημα ἐκ μετοχῶν. Ἡ ἐκ τοῦ τρόπου τούτου προκύπτουσα διαφορά ὑπὲρ τοῦ μετόχου, ἐναντι τοῦ παρακρατηθέντος ὑπὸ τῆς εταιρίας φόρου, συμψηφίζεται ἢ ἐπιστρέφεται.

γ) Ἡ ὡς ἄνω εἰδικὴ φορολογικὴ μεταχείρισις περιλαμβάνει τὰ μερίσματα τὰ κτηθέντα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1971 ἕως 31 Δεκεμβρίου 1976. Ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977 τὰ περὶ ὧν ἀνωτέρω μερίσματα θέλουν ὑπαχθῇ εἰς τὸ ἰσχύον κατὰ τὸν χρόνον τούτον φορολογικὸν καθεστῶς».

* Ἀρθρον 18.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Α.Ν. 396)1968 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐτησίου μέσου ὄρου τῶν πραγματικῶν χορηγήσεων τῶν Τραπεζῶν, ὁρίζεται ὡς ἐξῆς:

α) Εἰς δύο ἐπὶ τοῖς χιλίοις (200)ο προκειμένου περὶ τῶν κατὰ νόμον 3221)1924 Κτηματικῶν Τραπεζῶν, ἐξαιρουμένων τῶν πρὸς ξενοδοχειακὰς καὶ τουριστικὰς ἐπιχειρήσεις χορηγήσεων, δι' ἃς ὁρίζεται εἰς ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100)ο.

β) Εἰς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (200)ο προκειμένου περὶ Τραπεζῶν Ἐπενδύσεων καὶ

γ) Εἰς ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100)ο προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν».

* Ἀρθρον 19.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκάστοτε, διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, κωδικοποίησις εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων περὶ φορολογίας εἰσοδήματος φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων καὶ τῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τροποποιουστῶν ἢ συμπληρουστῶν τῶν μεταγενεστέρων διατάξεων ὡς καὶ τῶν συναφῶν τοιούτων.

Τὸ κείμενον τῆς κωδικοποιήσεως θὰ φέρῃ τὸν τίτλον ΚΩΔΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ.

2. Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων, ἡ διαγραφή, σύμπτυξις ἢ ἡ προσθήκη νέων τοιούτων, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαιὰ φραστικὴ μεταβολή, ἄνευ ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας τοῦ ἰσχύοντος κειμένου, ὡς καὶ ἡ ἀπάλειψις ἢ ἐν ἐπὶ μέτρῳ παράθεσις τῶν μηκέτι ἰσχυουσῶν μεταβατικῶν διατάξεων.

* Ἀρθρον 20.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1972.

Εἰδικῶς:

α) Τὰ ἐν ἄρθρῳ 15 παράγραφος 1 ἐδάδια α', β', γ', δ', ε' καὶ στ' ἀναφερόμενα πάσης φύσεως νομικὰ πρόσωπα καὶ ἐπιχειρήσεις, ὧν αἱ φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος, ὑπόκεινται εἰς φόρον εἰσοδήματος διὰ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν τὰ προκύπτοντα ἐξ ἰσολογισμῶν ἢ διαχειρίσεων κλειομένων ἀπὸ 31ης Αὐγούστου 1971 συμπεριλαμβανομένης καὶ ἐφεξῆς.

β) Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 ἐφαρμόζονται ὡσαύτως, προκειμένου περὶ νομικῶν προσώπων διὰ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν τὰ προκύπτοντα ἐξ ἰσολογισμῶν ἢ διαχειρίσεων κλειομένων ἀπὸ 31ης Αὐγούστου 1971 συμπεριλαμβανομένης καὶ ἐφεξῆς.

γ) Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3 ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ εἰσοδημάτων κτωμένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1972 καὶ ἐφεξῆς.

δ) Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18, ὡς πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν χορηγήσεις πρὸς ξενοδοχειακὰς καὶ ἐν γένει τουριστικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἰσολογισμῶν κλειομένων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1972 καὶ ἐφεξῆς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1971

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-ΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΤ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΤΑΟΣ,
ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΤΑΟΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΤ-
ΛΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΤΚΑΛΑΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ,
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ,
ΑΝΤ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,
ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΤΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1078

Περί λήψεως φορολογικών και άλλων ινών μέτρων προς ενίσχυσιν της Περιφερειακής ανάπτυξεως.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπερασίσταμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

1. Διά την εφαρμογήν των διατάξεων των άρθρων 1 έως 5 του παρόντος, ή Έπιράτεια διαχωρίζεται εις τας ακόλουθους τρεις περιοχάς:

Περιοχή Α'. Περιφέρεια Νομών Άττικής και Πειραιώς, πλην του Δήμου Λαυρεωτικής.

Περιοχή Β'. Περιφέρεια Πολεοδομικού συγκροτήματος Θεσσαλονίκης, Νομών Βοιωτίας, Κορινθίας, Έπαρχίας Χαλκίδος και Δήμου Λαυρεωτικής.

Περιοχή Γ'. Λοιπαι περιοχαι της Χώρας.

2. Διά την εφαρμογήν του παρόντος θεωρείται ως νέα παραγωγική επένδυσις ή αγορά και εγκατάστασις εν τη Χώρα καινούργων μηχανημάτων, ή ανέγερσις βιομηχανοστασίων, αποθηκευτικών ή ψυκτικών χώρων και εν γένει εγκαταστάσεων, ως και ή απόκτησις πάσης φύσεως άλλων καινούργων παγίων στοιχείων εξυπηρετούντων άμέσως την παραγωγικήν διαδικασίαν.

Δέν θεωρείται παραγωγική επένδυσις ή αγορά επιβατηγών αυτοκινήτων μέχρι και εξ (6) θέσεων, ως και ή αγορά οικόπεδων, καθ' ό ποσοτόν τὰ τελευταία ταύτα δέν καλύπτονται υπό κτισμάτων εξυπηρετούντων την επιχείρησιν, ό δέ απομένον άκάλυπτος χώρος δέν τελεί εις εύλογον αναλογία προς τας ανάγκας της επιχειρήσεως.

Άρθρον 2.

1. Ήμεδαπαί βιομηχανικαι και βιοτεχνικαι επιχειρήσεις, εγκατεστημένοι ή μεταφερθησόμενοι ή ιδρυόμενοι εις τας περιοχάς Β' και Γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1, αιτίνας ήθελον πραγματοποιήσει από 1 Ιανουαρίου 1973 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977 νέας παραγωγικάς επενδύσεις, δικαιούνται να έκπέσουν εκ των καθαρών κερδών ποσοτόν πενήτηνκατα επί τοις εκατόν (50οο) της αξίας των δια ταύτας πραγματοποιηθεισών δαπανών προκειμένου περί επιχειρήσεων της περιοχής Β' και ποσοτόν εκατόν επί τοις εκατόν (100οο) προκειμένου περί επιχειρήσεων της περιοχής Γ'.

2. Αί αύται επιχειρήσεις και υπό την προϋπόθεσιν ότι διενεργούν επενδύσεις, δύναται προς σχηματισμόν κεφαλαίου κινήσεως να εκπίπτουν εκ των κερδών αυτών, αι μέν της περιοχής Β' ποσοτόν μέχρι δέκα επί τοις εκατόν (10οο), αι δέ της περιοχής Γ' ποσοτόν είκοσιν επί τοις εκατόν (20οο), επί των άπαλλασσομένων του φόρου κερδών, εις ά συμπεριλαμβάνεται.

3. Ήμεδαπαί μεταλλευτικαι επιχειρήσεις, αιτίνας ήθελον πραγματοποιήσει από 1 Ιανουαρίου 1973 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1977 νέας παραγωγικάς επενδύσεις δικαιούνται να έκπέσουν εκ των καθαρών αυτών κερδών την αξίαν των δια ταύτας πραγματοποιηθεισών δαπανών μέχρι ποσοτού εκατόν επί τοις εκατόν (100οο) και προς σχηματισμόν κεφαλαίου κινήσεως μέχρι ποσοτού είκοσιν επί τοις εκατόν (20οο) επί των άπαλλασσομένων του φόρου κερδών, εις ά συμπεριλαμβάνεται.

4. Δικαίωμα ενεργείας των εν παραγράφοις 1 και 2 του παρόντος άρθρου έκπτώσεων, υπό τας αύτας προϋποθέσεις, έχουν και αι εν τη περιοχή Α' εγκατεστημένοι επιχειρήσεις, έφ' όσον ενεργούν νέας παραγωγικάς επενδύσεις εις τας περιοχάς Β' και Γ'. Εις τας περιπτώσεις ταύτας δικαιούνται όπως εκπίπτουν εκ των κερδών αυτών τó αντίστοιχόν ποσοτόν επί της αξίας των νέων παγίων εγκαταστάσεων των ιδρυόμενων μονάδων.

Άρθρον 3.

1. Αί εν άρθρω 2 έκπτώσεις παρέχονται υπό την προϋπόθεσιν ότι:

α) Ένεργούνται επί των προκυπτόντων εκ των βιβλίων καθαρών κερδών και μετά την άφαιρέσιν των κρατήσεων προς σχηματισμόν τακτικού αποθεματικού, την υποχρεωτική διανομήν μερίσματος εις τους μετόχους ή των απολήψεων επί προσωπικών εταιρειών και εταιρειών περιορισμένης ευθύνης ή άτομικών επιχειρήσεων.

β) Ένεργούνται επί κερδών της διαχειριστικής χρήσεως καθ' ήν έγένετο ή επένδυσις. Έν περιπτώσει μη πραγματοποιήσεως κερδών κατά την διαχειριστικήν ταύτην χρήσιν ή ανεπαρκείας τούτων, ή έκπτώσις επί της αξίας των παγίων στοιχείων ενεργείται κατά τó όλον ή τó απομένον ύπόλοιπον αυτής εκ των κερδών των άμέσως επομένων κατά σειράν διαχειριστικών χρήσεων μέχρι καλύψεως του εν παραγράφω 1 οριζομένου ποσοτού της αξίας της επενδύσεως.

γ) Έμφανίζονται εις διακεκριμένους λογαριασμούς των βιβλίων της επιχειρήσεως.

δ) Η επιχείρησις τηρεί βιβλία δευτέρας κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων.

2. Επί μικτών επιχειρήσεων αι έκπτώσεις ενεργούνται επί των κερδών του βιομηχανικού ή βιοτεχνικού ή μεταλλευτικού κλάδου.

Έν άδυναμία λογιστικού διαχωρισμού των εξ εκάστου κλάδου προκυπτόντων κερδών, ταύτα ύπολογίζονται δι' επιμερισμού του συνόλου των κερδών της επιχειρήσεως έάσει των άκκαθάριστων έσόδων εκάστου κλάδου.

Άρθρον 4.

Η κατά τὰ προηγούμενα άρθρα ενεργηθείσα έκπτώσις προστίθεται εις τὰ κέρδη της επιχειρήσεως και ύπόκειται εις φορολογία:

α) Κατά την διαχειριστικήν χρήσιν, καθ' ήν τὰ βιβλία της επιχειρήσεως ήθελον κριθή άνειλικρινή, δια τó ποτόν της κατά την χρήσιν ταύτην γενομένης έκπτώσεως.

β) Κατά την διαχειριστικήν χρήσιν καθ' ήν έγένετο διανομή ή καθ' οιονδήποτε τρόπον άνάληψις, δια τó διανεμηθέν ή αναληφθέν ποτόν.

γ) Κατά την διαχειριστικήν χρήσιν καθ' ήν έξεποιήθησαν τὰ πάγια περιουσιακά στοιχεία, έφ' όσον ή έκποίηση έλαβε χώραν πρό της παρελεύσεως πενταετίας από του έτους έντός του οποίου ήγοράσθησαν ή απέκτήθησαν ταύτα, καθ' ό ποτόν ή έκπτώσις άντιστοιχεί εις την αξίαν των παγίων τούτων στοιχείων. Η διάταξις του παρόντος εδαφίου δέν εφαρμόζεται έφ' όσον ή επιχείρησις ήθελεν αντικαταστήσει τὰ έκποιηθέντα στοιχεία, τó άργότερον έντός διμήνου από της λήξεως της διαχειριστικής περιόδου, καθ' ήν έλαβε χώραν ή έκποίησις, δια νέων τοιούτων, ίσης τουλάχιστον αξίας, πληρούντων τας προϋποθέσεις του άρθρου 1.

Άρθρον 5.

1. Οί εκάστοτε ισχύοντες συντελεσται των τακτικών αποσβέσεων προσαυξανονται, προκειμένου περί παγίων στοιχείων κτωμένων από 1 Ιανουαρίου 1973 υπό βιομηχανικών, βιοτεχνικών και μεταλλευτικών επιχειρήσεων, αναλόγως των φυλακών και του τύπου εγκαταστάσεως ως ακόλουθως:

Περιοχή Α'	Δύο φυλακαι	κατά ποσοτόν	25%
	Τρεις » » »	» » »	50%
Περιοχή Β'	Μία φυλακή	» » »	25%
	Δύο φυλακαι	» » »	50%
	Τρεις » » »	» » »	75%
Περιοχή Γ'	Μία φυλακή	» » »	100%
	Δύο φυλακαι	» » »	150%
	Τρεις » » »	» » »	200%

2. Διά την εφαρμογήν της προηγούμενης παραγράφου, απαιτείται άπαχόλησις εις την δευτέραν και τρίτην φυλακήν, κατά μέσον έτήσιον όρον, αριθμού έργατών εις ποσοτόν τουλάχιστον ενενήκοντα επί τοις εκατόν (90 οο) των άπασχολουμένων εις την πρώτην φυλακήν. Προκειμένου δέ μόνον περί δευτέρας φυλακής ό μέσος έτήσιος όρος του αριθμού των άπασχολουμένων έργατών έέον να άνέρχεται εις ποσοτόν τουλάχιστον εξήκοντα επί τοις εκατόν (60 οο) των άπασχολουμένων εις την πρώτην φυλακήν.

3. Τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ῥηξήμενα ποσοστὰ ἀποσβέσεων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ περιουσιακῶν στοιχείων κτηθέντων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1972.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 11 τοῦ Ν.Δ. 2901/1954 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων», καὶ τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ Α.Ν. 147/1967 «περὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ κινήτρων διὰ βιομηχανικὰς ἐπενδύσεις κειμένης νομοθεσίας», ὡς αὗται ἀντικατεστάθησαν μεταγενεστέρως, καταργοῦνται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1973.

* Ἀρθρον 6.

1. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ Ν.Δ. 916/1971 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4171) 1961 νόμου «περὶ λήψεως γενικῶν μέτρων διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας», ἐφαρμόζεται δι' ἐπιχειρήσεις ὑπαχθρομένας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4171) 1961, ὡς ἰσχύει, ἐφ' ὅσον ἡ σχετικὴ αἰτία περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας μέχρι καὶ τῆς 18 Δεκεμβρίου 1971. Αἱ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις δὲν ἀπολαμβάνουν τοῦ εὐεργετήματος τοῦ παρεχομένου ὑπὸ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ Ν.Δ. 916/1971.

2. Ἡμεδαπαὶ βιομηχανικαὶ καὶ βιοτεχνικαὶ ἐπιχειρήσεις ὑφιστάμεναι κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1971 ἐν τῇ Α' περιοχῇ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθροῦ 1, αἰτίνες ἤθελον πραγματοποιήσαι ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1972 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1972, ἐπεκτάσεις τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν εἰς τὸν ὑφιστάμενον κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1971 βιομηχανικὸν ἢ βιοτεχνικὸν κλάδον ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ δικαιούνται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῶν ἁρθρῶν 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος νὰ ἐκπέσουν ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν ἐκάστου τῶν ἐτῶν 1973 καὶ 1974 ποσοστὸν εἰκοσιν ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (20 ο/ο) ἐπὶ τῆς ἀπομενουμένης τὴν 31 Δεκεμβρίου 1972, μετὰ τὰς διενεργηθείσας ἀφορολογήτους ἐκπτώσεις, ἀξίας τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1972 πραγματοποιηθησομένων ἐπεκτάσεων.

* Ἀρθρον 7.

Διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁρίζονται τὰ ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἐκπτώσιν ὑποβλητέα δικαιολογητικὰ καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

* Ἀρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχει ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1973 καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1977, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὀρίξεται ἐν αὐτῷ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1971

Ἐν Ὁνόματι τοῦ Βασιλέως

**Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ' ΤΑΚΗΣ**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΤΛΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΤΚΑΛΑΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ, ΑΝΤ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΥΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κορίου σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1079 (3)

Περὶ καταργήσεως ἀπαλλαγῶν ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

* Ἀρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται αἱ ὑπὸ γενικῶν ἢ ἐιδικῶν νόμων προβλεπόμεναι ἀπαλλαγαὶ ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου.

2. Ἐξαιρετικῶς διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ κάτωθι ἀπαλλαγαί:

α) αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου καὶ τῆς Προξενικῆς Νομοθεσίας, β) αἱ παρεχόμεναι δυνάμει συμβάσεων νομοθετικῶς κεκυρωμένων,

γ) αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς νόμους ἢ Β. Διατάγματα καὶ ἀφορῶσαι εἰς μισθοὺς καὶ λοιπὰς ἀμοιβὰς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐν γένει καὶ τὰς συντάξεις τούτων,

δ) αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς νόμους καὶ ἀφορῶσαι εἰς δάνεια δι' ἐκδόσεως ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων τίτλων,

ε) αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ νόμων ἢ Β. Διαταγμάτων σχετικῶς πρὸς τὴν ἀτέλειαν τῆς διαδικασίας βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων,

στ) αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν ἀκολουθῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως:

1. Α.Ν. 553/1937, ἄρθρα 7 καὶ 13, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ τελῶν χαρτοσήμου διατάξεων».

2. Α.Ν. 798/1937, «περὶ ρυθμίσεως διαφορῶν ζητημάτων δημοσίου χρέους».

3. Α.Ν. 914/1937, «περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἐκ τοῦ Ἑθνικοῦ Λαχείου καὶ τοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου κερδῶν ἀφ' οἰοῦντο φέρου Λαχείων ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ τέλους χαρτοσήμου».

4. Α.Ν. 1030/1938, «περὶ χορηγίας ἐπιδόματος στολῆς κλπ. εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος».

5. Α.Ν. 1452/1938 «περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ βεβαιώσεως τελῶν χαρτοσήμου καὶ δικαστικῶν ἐξόδων σχολαζουσῶν κληρονομιῶν».

6. Ν.Δ. 520/1941, «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Α.Ν. 2039/1939, «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ διοικήσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος καὶ ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν καταλειπομένων κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν».

7. Ν. 187/1943, «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων φορολογικῶν νόμων».

8. Ν.Δ. 60/1946, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων φορολογικῶν τινῶν νόμων».

9. Β.Δ. τῆς 3/14-9-1948, «περὶ ἀπαλλαγῆς πράξεων μεταγραφῆς, ἐγγραφῆς ὑποθήκης κλπ. ἀφορωσῶν κληρονομίας, κληροδοσίας καὶ δωρεᾶς πρὸς κοινωφελῇ Ἰδρύματα καὶ σκοπούς, τῶν τελῶν χαρτοσήμου μεταγραφῆς κλπ., ὡς καὶ περὶ ἀπαλλαγῆς ἐνίων κοιν. Ἰδρυμάτων κλπ. τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων, Α' Κατηγορίας ἐξ οἰκοδομῶν».

10. Β.Δ. τῆς 12/15-9-1949, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ τελῶν χαρτοσήμου».

11. Ν. 1880/1951, «περὶ φορολογίας τῶν πλοίων».

12. Ν.Δ. 2195/1952, «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ. Δικαίου, κυρώσεως πράξεων τινῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κλπ.».

13. Ν. 2289/1952, «περὶ ἱδρύσεως Φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

14. Ν.Δ. 2555/1953, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 2359/1953 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων τῶν περὶ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ περὶ Συνεταιρισμῶν κειμένων διατάξεων».

15. Ν.Δ. 2906/1954 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Α.Ν. 1563/1950 «περί ιδρύσεως αυτόνομου Οικοδομικού Ὑποστηρίξεως καὶ Ἀερίου»,
16. Ν.Δ. 3033/1954 «περί τῶν ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων»,
17. Ν.Δ. 3079/1954 «περί ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν εἰσπραξίν τῶν δημοσίων ἐσόδων»,
18. Ν.Δ. 3403/1955 «περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. 2672/1953 καὶ Νόμου 2861/1954, ὡς καὶ τοῦ Ν. 2796/1954»,
19. Ν.Δ. 3783/1957 «περί τῆς στέγης τῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων»,
20. Ν. 4125/1960 «περί κυρώσεως τοῦ Κώδικος Φορολογικῆς Δικονομίας καὶ περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὑποστηρίξεως τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ καθορισμοῦ τῶν τελῶν διαδικασίας»,
21. Ν.Δ. 4242/1962, ἀρθρα 12, 13 καὶ 27, «περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»,
22. Ν.Δ. 4247/1962 «περί ιδρύσεως Ὑποστηρίξεως Σχολικῶν Κτιρίων»,
23. Ν.Δ. 4379/1964 «περί ὁργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς (Στοιχειώδους καὶ Μέσης) Ἐκπαιδεύσεως»,
24. Ν. 4467/1965 «περί ιδρύσεως ἐν Ἀθήναις Μουσείου Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀνατολικῆς Τέχνης ὑπὸ τῶν Ἰωάννου Δ. Πασσᾶ καὶ Δεσποίνης Ι. Πασσᾶ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»,
25. Ν. 4494/1966 «περί ρυθμίσεως τῆς δυνατότητας χορηγήσεως τραπεζικῶν δανείων με ρήτραν ξένου νομίσματος»,
26. Α.Ν. 118/1967 «περί κυρώσεως Ὑποστηρίξεως ἀποφάσεων τινῶν καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Κώδικος Τελῶν Χαρτοσήμου»,
27. Α.Ν. 186/1967 «περί τακτοποιήσεως δοσοληψιῶν Δημοσίου καὶ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν Δημοσίου Χρέους»,
28. Α.Ν. 426/1968 «περί ἀπαλλαγῆς ἐκ φόρων καὶ δασμῶν τοῦ ἀναδόχου τῆς προμελέτης τοῦ ἔργου ὑδρεύσεως Πτολεμαῖδος καὶ τοῦ ἀναδόχου στεγανοποιήσεως τοῦ πυθμένος τεχνιτῆς λίμνης (Πέρδικα),
29. Α.Ν. 550/1968 «περί παροχῆς δανείων καὶ δωρεᾶν διαθέσεως συγγραμμάτων εἰς τοὺς φοιτητὰς τῶν Ἀνωτ. Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων»,
30. Α.Ν. 597/1968 «περί χρηματοδοτήσεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς Πανεπιστημιούπολεως»,
31. Α.Ν. 594/1968 «περί ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς σύναψιν δανείου μετ' ἄλλοδαπῶν Τραπεζῶν»,
32. Ν.Δ. 199/1969 «περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ τελῶν χαρτοσήμου νομοθεσίας»,
33. Ν.Δ. 262/1969 «περί ναυτικῆς ὑποθήκης ἐπὶ ἀλιευτικῶν καὶ σπογγαλιευτικῶν πλοίων πρὸς διασφάλισιν τῶν χορηγουμένων παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δανείων»,
34. Ν.Δ. 274/1969 «περί ἀπαλλαγῆς χρηματοδοτήσεων Τραπεζῶν πρὸς κατασκευαστὰς ἐνίων ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων δημοσίων ἐπενδύσεων ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν καὶ τελῶν χαρτοσήμου»,
35. Ν.Δ. 306/1969 «περί ἀναθέσεως ἐκτελέσεως ἔργων τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων δι' αὐτοχρηματοδότησεως»,
36. Ν.Δ. 320/1969 «περί ιδρύσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἀνεγέρσεως Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Σωτήρος»,
37. Ν.Δ. 470/1970 «περί συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 306/1969 καὶ περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ φόρων καὶ τελῶν τῶν τόκων τῆς αὐτοχρηματοδοτήσεως τῶν ἔργων Ἑθνικῆς ὁδοῦ Κατερίνης - Αἰγινείου - Κλειδίου - Θεσσαλονίκης»,
38. Ν.Δ. 608/1970 «περὶ Ἑταιρειῶν Ἐπενδύσεων - Χαρτοφυλακίου καὶ Ἀμοιβῶν Κεφαλαίων»,
39. Ν.Δ. 667/1970 «περὶ πλήρους φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ἔργων Μεγαλοπρότεως καὶ τῆς 9ης Μονάδος Α.Η. Σ. Ἀγ. Γεωργίου Κερατσινίου τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ»,
40. Ν.Δ. 703/1970 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορώσων εἰς τὰ ἐσοδα τῶν Ὑποστηρίξεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως»,
41. Ν.Δ. 1000/1971 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐξ ὁμολογιακῶν εἰς δραχμὰς δανείων, χρεῶν τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος»,
42. Ν.Δ. 1003/1971 «περὶ ἐνεργοῦ Πολιορκίας»,
43. Ν.Δ. 1007/1971 «περὶ ὁργανώσεως Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας Κατασκευῆς ἔργων Ἀνασυγκροτήσεως»,
44. Ν.Δ. 1009/1971 «περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Ν.Δ. 470/1970 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 306/1969 καὶ περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ φόρων καὶ τελῶν τῶν τόκων τῆς αὐτοχρηματοδοτήσεως τῶν ἔργων Ἑθνικῆς ὁδοῦ Κατερίνης - Αἰγινείου - Κλειδίου - Θεσσαλονίκης»,
3. Δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος αἱ ἀπαλλαγὰς ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν κάτωθι νόμων καὶ Διαταγμάτων, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως :
1. Ν. 2292/1953 «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων τραπεζικῶν ἐταιρειῶν»,
2. Ν. 2687/1953 «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ»,
- 3) Ν. 3190/1955 «περὶ ἐταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης»,
4. Ν.Δ. 3765/1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 3323/55 «περὶ φορολογίας τοῦ Εἰσοδήματος»,
5. Ν.Δ. 3874/1958 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων τῶν περὶ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κ.λπ. κειμένων διατάξεων»,
6. Ν.Δ. 4014/1959 «περὶ ἀνωνύμου ἐταιρείας διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας»,
7. Ν.Δ. 4087/1960 «περὶ ιδρύσεως ἐταιρείας ἐξαγωγῆς ἰδίᾳ νωπῶν γεωργικῶν προϊόντων, διευκολύνσεως τῆς διαθέσεως πορτοκαλίων, συμπληρώσεως τοῦ τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς Χώρας, ἀξιοποιήσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Α.Τ.Ε. νομοθεσίας»,
8. Ν. 4171/1961 «περὶ λήψεως γενικῶν μέτρων διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς Οἰκονομίας τῆς Χώρας»,
9. Ν.Δ. 4231/1962 «περὶ μέτρων ἀφορώντων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου»,
10. Ν.Δ. 4237/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 2190/1920 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»,
11. Ν.Δ. 4256/1962 «περὶ ιδρύσεως καὶ ἐπεκτάσεως βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»,
12. Ν.Δ. 4419/1964 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 1880/1951 «περὶ φορολογίας τῶν πλοίων»,
13. Ν. 4458/1965 «περὶ βιομηχανικῶν περιοχῶν»,
14. Ν.Δ. 4486/1965 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»,
15. Α.Ν. 89/1967 «περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐμποροβιομηχανικῶν Ἑταιρειῶν»,
16. Α.Ν. 147/1967 «περὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ κινήτρων διὰ βιομηχανικὰς ἐπενδύσεις κειμένης νομοθεσίας»,
17. Α.Ν. 148/1967 «περὶ μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς κεφαλαιαγορᾶς»,
18. Α.Ν. 181/1967 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 1880/1951 «περὶ φορολογίας τῶν πλοίων»,
19. Ν.Δ. 43/1968 «περὶ καθορισμοῦ τῶν κινήτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χαιρετροφίας»,
20. Α.Ν. 329/1968 «περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ Ν.Δ. 2687/1953 «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ»,

21. Α.Ν. 378/1968 «περί συμπληρώσεως του Α.Ν. 89/1967 «περί εγκαταστάσεως εν Ἑλλάδι ἐμποροβιομηχανικῶν ἐταιρειῶν»,

22. Α.Ν. 465/1968 «περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. 1880/1951 «περί φορολογίας τῶν πλοίων»,

23. Α.Ν. 470/1968 «περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος τῶν νόμων «περί τελῶν χαρτοσήμου»,

24. Α.Ν. 543/1968 «περί παροχῆς εἰδικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἐκπτώσεων εἰς Ξενοδοχειακὰς Ἐπιχειρήσεις»,

25. Ν.Δ. 226/1969 «περί διασφαλίσεως ἴσων ὁρῶν ἀνταγωνισμοῦ διὰ τὰ Ἑλληνικὰ προϊόντα»,

26. Ν.Δ. 322/1969 «περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. 34/1968 «περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 148/1967 «περί μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς κεφαλαιαγορᾶς»,

27. Ν.Δ. 509/1970 «περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. 1880/1951 «περί φορολογίας πλοίων» ὡς οὗτος ἰσχύει σήμερον»,

28. Ν.Δ. 551/1970 «περί Ἰδιωτικῆς Ἐπιχειρήσεως Ἀσφαλίσεως πλοίων καὶ Ἀεροσκαφῶν»,

29. Ν.Δ. 836/1971 «περί ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, τελῶν, δικαιωμάτων ὑπὲρ τρίτων ἐν περιπτώσει συγχωνεύσεως Γεωργικῶν Συνεταιριστικῶν Ὁργανώσεων»,

30. Ν.Δ. 866/1971 «περί ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 4419/1964 καὶ εἰς πλοῖα ἐγγραφέντα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν νηολόγιον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος»,

31. Ν.Δ. 916/1971 «περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4171/61 Νόμου «περί λήψεως γεωγικῶν μέτρων διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς Οἰκονομίας τῆς Χώρας»,

32. Ν.Δ. 997/1971 «περί ἐπεκτάσεως ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς Νομοθεσίας περὶ μέτρων προστασίας τῆς Ἐπαρχιακῆς Βιομηχανίας καὶ ἐπὶ ἐτέρων Βιομηχανιῶν».

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κωδικοποίησις εἰς ἐνιαῖον κείμενον Νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τελῶν χαρτοσήμου καὶ ἡ μεταβολὴ τῆς σειρᾶς καὶ τῆς ἀριθμήσεως τῶν ἁρθρῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1971

Ἐν Ὁνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙ-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΛΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ,
ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΥΛΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ,
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ,
ΑΝΤ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,
ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΥΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1080 (4)

Περί καταργήσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν περὶ φόρου κύκλου ἐργασιῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Καταργοῦνται αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/1937 «περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, ὡς καὶ αἱ κατ' ἐξουσιοδότησιν τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω παραγράφου 4 ἐκδοθεῖσαι κοινὰ ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις: α) Π. 3724/1949 «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐνίων ἐπιχειρήσεων» (Φ.Ε.Κ. 38/1949 Β'), β) Π. 17961/1950 «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν ταπήτων ἀνατολικοῦ τύπου καὶ κιλιμιῶν» (Φ.Ε.Κ. 169/1950 Β'), γ) Π. 4358/1951 «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐνίων εἰδῶν» (Φ.Ε.Κ. 35/1951 Β'), δ) Π. 8329/1951 «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐνίων εἰδῶν» (Φ.Ε.Κ. 71/1951 Β'), ε) Μ. 11106/1951 «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐνίων εἰδῶν» (Φ.Ε.Κ. 226/1951 Β'), στ) Μ. 7902/1951 «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν βακεττῶν» (Φ.Ε.Κ. 147/1951 Β'), ζ) Μ. 11105/1951 «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν σολοδερμάτων» (Φ.Ε.Κ. 226/1951 Β') καὶ η) Μ. 2570/1952 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. Μ. 11105/1951 ἀποφάσεως, «περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῶν σολοδερμάτων» (Φ.Ε.Κ. 60/1952 Β').

2. Καταργοῦνται: α) τὸ εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/1937 προστεθὲν ἢ ἐδάφιον διὰ τοῦ τετάρτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4418/1964 «περὶ διαρρυθμίσεως κλάσεων τινῶν τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς, συμπληρώσεως τοῦ Ν. 4056/1960 «περὶ ἐπιβολῆς 3ασιμῶν ἀντιντάμπιγκ κλπ.» καὶ τινῶν ἄλλων διατάξεων», β) ἡ παράγραφος 11 τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ Ν. 2281/1952 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων φορολογικῶν Νόμων».

Ἄρθρον 2.

1. Καταργοῦνται αἱ διατάξεις: α) τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 660/1937, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ὡς καὶ τὰ κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτῆς ἐκδοθέντα Βασ. Διατάγματα τῆς 1) 5 Φεβρουαρίου 1951 «περὶ ἐπιβολῆς εἰδικοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ ἐνίων εἰδῶν», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως καὶ τῆς 7) 9 Φεβρουαρίου 1950 «περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἐκ βαφῆς κλπ. ὑφασμάτων κλπ.», β) τῶν ἁρθρῶν 14 ἕως καὶ 16 καὶ τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἁρθρου 17 τοῦ Ν. Διατάγματος 4242/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καὶ γ) τῆς παραγράφου 1 περίπτ. α' τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 235/1967 «περὶ μεταβιβάσεως ἀρμοδιοτήτων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν εἰς ἕτερα ὅργανα ὡς καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινῶν διατάξεων».

2. Τὸ ἐδάφιον ιε' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 660/1937, ὡς ἰσχύει, ἀριθμεῖται ἐφ' ἐξῆς ὡς ἐδάφιον ιγ'.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ὑπῆγοντο εἰς τοῦτον κατ' εἰδικὸν τρόπον ἢ ἀπηλλάσσοντο αὐτοῦ δυνάμει τῶν διὰ τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ παρόντος καταργουμένων διατάξεων, ἐπιβάλλεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 660/1937.

2. Ἐπιβάλλεται φόρος κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 660/1937 ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγμένου καφὲ τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 09.01 Α τοῦ ἐν ἰσχύϊ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου.

"Άρθρον 4.

Αί δυνάμει τών διὰ τοῦ ἄρθρου 1 καταργουμένων διατάξεων ἀπαλλασσόμεναι τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπιχειρήσεις, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἔσους τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 660)1937 ὀφειλομένου παρ' αὐτῶν φόρου κύκλου ἐργασιῶν μειωμένου διὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος κατὰ ὀγδοήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (80 ο)ο), διὰ τὸ δεύτερον ἔτος κατὰ ἐξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60 ο)ο), διὰ τὸ τρίτον ἔτος κατὰ τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40 ο)ο) καὶ διὰ τὸ τέταρτον ἔτος κατὰ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20 ο)ο). Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πέμπτου ἔτους καὶ ἐφ' ἑξῆς ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἔσους τοῦ Α.Ν. 660)1937 ὀφειλομένου φόρου εἰς τὸ ἀκέραιον.

"Άρθρον 5.

Ὁ τυχὸν ἐσθαιωθεὶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Βασ. Διατάγματος τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1951 καὶ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 4242)1962 εἰδικὸς φόρος κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἐναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου κατεχομένων ἀποθεμάτων εἰδῶν ὑπὸ οἰωνδήποτε ἐπιχειρήσεων καὶ προερχομένων ἐξ εἰσαγωγῆς ἢ ἐξ ἀγορᾶς ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἐκπίπτει, ὁ δὲ καταβληθεὶς συμψηφίζεται πρὸς τὸν φόρον κύκλου ἐργασιῶν τοῦ Α.Ν. 660)1937, ἢ κατὰ περίπτωσιν ἐπιστρέφεται, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀριζόμενα.

"Άρθρον 6.

1. Αἱ ἐπιχειρήσεις κοπῆς μαρμάρων διὰ τοὺς κοπτομένους διὰ λογαριασμὸν τρίτων ὄγκους μαρμάρων ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑποβάλλουν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν τὴν ἀρμοδίαν διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν κατὰστασιν, εἰς διπλοῦν, περιλαμβάnuσαν τὸ ὀνοματεπώνυμον ἢ τὴν ἐπωνυμίαν καὶ τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν τῶν τρίτων ὡς καὶ τοὺς κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον ἔτος σχισθέντας διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν ὄγκους μαρμάρων εἰς κυβικά μέτρα.

2. Ἐπὶ ἐλλιποῦς, ἐκπροθέσμου ἢ παραλείψεως ὑποβολῆς τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον στοιχείων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Ν.Δ. 4)1968 «περὶ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων».

"Άρθρον 7.

1. Ἐπιβάλλεται φόρος κύκλου ἐργασιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 660)1937:

- ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν διαφημιστικῶν ἐπιχειρήσεων, νοουμένων ὡς τοιούτων τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀσχολουμένων μετὰ τὴν δι' οἰουδήποτε μέσου διαφήμισιν καὶ τὴν ἐν γένει πρόβωλὴν ἀγαθῶν, ὑπηρεσιῶν καὶ δραστηριοτήτων,
- ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν πάσης φύσεως ἐπιχειρήσεων ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως αὐτοκινήτων,
- ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐπιχειρήσεων γυναικείων κομμώσεων καὶ ἰνστιτούτων καλλωνῆς τῶν ἐγκατεστημένων εἰς πόλεις πληθυσμοῦ, κατὰ τὴν τελευταίαν γενικὴν ἀπογραφὴν, ἂνω τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) κατοίκων καὶ
- ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγούμενης παραγράφου ὡς ἀκαθαρίστα ἐσοδα λαμβάνονται:

- ἐπὶ τῶν διαφημιστικῶν ἐπιχειρήσεων τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῶν διαφημιστικῶν ἐργασιῶν πραγματοποιουμένων ἀκαθαρίστων ἐσόδων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν πάσης φύσεως ἀμοιβῶν τρίτων, ἄνευ ἐκπτώσεως τινος,
- ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως αὐτοκινήτων τὰ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων πραγματοποιούμενα ἀκαθαρίστα ἐσοδα, μετ' ἐκπτώσιν τῆς ἀξίας τῶν χρησιμοποιουμένων ὑλικῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἔχουν ὑπαχθῆ ἀποδεδειγμένως εἰς τὸν φόρον κύκλου ἐργασιῶν,
- ἐπὶ τῶν ἐπιχειρήσεων κομμωτηρίων καὶ ἰνστιτούτων καλλωνῆς, τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων πραγματοποιουμένων ἀκαθαρίστων ἐσόδων, ἄνευ ἐκπτώσεως τινος καὶ
- ἐπὶ τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων τὸ σύνολον τῶν

πραγματοποιουμένων ὑπ' αὐτῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων, ἐξαιρέσει τῶν προκυπτόντων τοιούτων ἐκ τῆς ἐκποιήσεως παγίων περιουσιακῶν αὐτῶν στοιχείων.

3. Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιχειρήσεων ὀρίζεται εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 ο)ο) διὰ τὸ ἔτος 1972 καὶ εἰς ἑξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (6 ο)ο) ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1973 καὶ ἐφεξῆς.

"Άρθρον 8.

Ἡ διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 4088) 1960 θεσπισθεῖσα ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τοῦ ἐθαφίου α' ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 660)1937 τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων τῶν προερχομένων ἐκ πωληθέντων προϊόντων μεταφερομένων πρὸς καταναλωτὴν εἰς τὴν Ἀδελφάντησιν, ἥτις παρετάθη διαδοχικῶς μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1971, παρατείνεται, ἀπὸ τῆς λήξεώς της, μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1972.

"Άρθρον 9.

1. Ὁ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ὀριζόμενος φόρος κύκλου ἐργασιῶν μειοῦται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος: α) κατὰ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25 ο)ο) διὰ τὰς βιομηχανικὰς ἢ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις τὰς ἐγκατεστημένας, ἰδρυόμενες ἢ μεταφερομένας εἰς τὰς περιοχὰς τοῦ Δήμου Λαυρεωτικῆς, τοῦ πολυεδομικοῦ συγκροτήματος Θεσσαλονίκης, τῶν Νομῶν Κορινθίας καὶ Βοιωτίας, τῆς Ἐπαρχίας Χαλκίδος καὶ τῶν Νήσων τῶν Νομῶν Ἀττικῆς καὶ Πειραιῶς, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὰς βιομηχανίας τὰς ὑπαγόμενας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 997)1971 «περὶ ἐπεκτάσεως ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας περὶ μέτρων προστασίας τῆς Ἐπαρχιακῆς Βιομηχανίας καὶ ἐπὶ ἐτέρων Βιομηχανιῶν», β) κατὰ τριάκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (35 ο)ο) διὰ τὰς βιομηχανικὰς ἢ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις τὰς ἐγκατεστημένας, ἰδρυόμενες ἢ μεταφερομένας εἰς τὰς λοιπὰς, πλην τῶν ἀνωτέρω καὶ τῶν Νομῶν Ἀττικῆς καὶ Πειραιῶς, περιοχὰς τῆς Χώρας.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2176)1952 «περὶ μέτρων προστασίας Ἐπαρχιακῆς Βιομηχανίας» καὶ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 4256)1962 «περὶ ἰδρύσεως καὶ ἐπεκτάσεως βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», αἱ ἀφορῶσαι εἰς θέματα ρυθμιζόμενα διὰ τοῦ παρόντος, καταργοῦνται.

"Άρθρον 10.

Αἱ διὰ τοῦ παρόντος καταργούμεναι ἢ τροποποιούμεναι διατάξεις ἐξακολουθοῦν νὰ ἐφαρμόζονται διὰ τὴν ἐσθαιώσιν τοῦ ἔσους τούτων ὀφειλομένου φόρου μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

"Άρθρον 11.

Ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973. Εἰδικῶς ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 2, 3, 5, 7 καὶ 8 ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1972.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1971

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΛΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΥΛΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΤΚΑΛΑΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ, ΑΝΤ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΥΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1081

Περὶ καταργήσεως δασμολογικῶν ἀπαλλαγῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται αἱ κάτωθι ἀπαλλαγαὶ ἐκ δασμῶν, φόρων, τελῶν, εἰσφορῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων εἰσπραττομένων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

1. Τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

2. Τῶν πάσης φύσεως προμηθειῶν ἐφοδίων ἀνασυγκροτήσεως, εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων χρηματοδοτούμενων ἐκ τῶν εἰδικῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ δημοσίων ἐπενδύσεων.

3. Τῶν νομαρχιακῶν ταμείων, τῶν ταμείων ὑδρεύσεως δήμων καὶ κοινοτήτων, τῶν ὑδραυλικῶν ταμείων καὶ τῶν λιμενικῶν τοιούτων.

4. Τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἡλεκτρισμοῦ (ΔΕΗ).

5. Τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Σακχάρους καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως.

6. Τῆς Δημοτικῆς Ἐπιχειρήσεως Φωταερίου.

7. Τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τῶν πανεπιστημίων καὶ τῶν ἀνωτάτων σχολῶν ἐν γένει, τῆς Σιβετανιδείου Σχολῆς καὶ τῶν σχολῶν κινηματογράφου.

8. Τοῦ Ἑθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν, τοῦ Ἑθνικοῦ Ἰδρύματος Ἑρευνῶν, τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτήσεων, τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, τοῦ Ἰνστιτούτου Γεωλογίας καὶ Ἑρευνῶν Ὑπεδάφους, τοῦ Ἑλληνικοῦ Κέντρου Παραγωγικότητας, τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν, τοῦ Κέντρου Προγραμματισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν Ἑρευνῶν, τοῦ Ταμείου Διοικήσεως Πανεπιστημιακῶν Δασῶν καὶ τοῦ Ταμείου Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς.

9. Τοῦ Ἀυτονόμου Ὄργανισμοῦ Ἑργατικῆς Κατοικίας, τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ, τῆς Ἑργατικῆς Ἑστίας, τοῦ Κρατικοῦ Ἑργαστηρίου Φαρμάκων, τῶν νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων ἐν γένει, τοῦ Ὄργανισμοῦ Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων, τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, τῆς Σχολῆς Ἐπισκεπτριῶν, Ἀδελφῶν καὶ Νοσοκόμων.

10. Τῶν ὁργανώσεων—μελῶν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Συμβουλίου Ἑθελοντικῶν Ὄργανώσεων (ΑΣΕΟ), ὡς καὶ τῶν ὁργανώσεων, σχολῶν, κολλεγίων, ἐπιτροπῶν καὶ λοιπῶν ἰδρυμάτων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχουν ἐπεκταθῇ αἱ ὑπὲρ τοῦ ΑΣΕΟ ἀπαλλαγαί, ἐξαιρέσει α) τῶν εἰδῶν περιθάλψεως τῶν προοριζομένων πρὸς διανομὴν εἰς ἐνδείξεις καὶ β) τῶν ξένων ἀρχαιολογικῶν σχολῶν.

Εἰδικῶς διὰ τὸ ἀλλοδαπὸν προσωπικὸν τῶν ἀνωτέρω ὁργανώσεων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 6 ν.δ. 36)1968.

11. Τῶν θεωρητικῶν ὁργανισμῶν μελῶν τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ἑλευθέρου Θεάτρου καὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ Κρατικῶν Θεάτρων Ἑλλάδος.

12. Τῶν ἀερολεσχῶν καὶ ἀεροπορικῶν ἐνώσεων, ὡς καὶ τῶν τουριστικῶν ἀεροσκαφῶν.

13. Τῶν ἀθλητικῶν σωματείων, ἐνώσεων, συνδέσμων καὶ ὁμοσπονδιῶν αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν γυμναστηρίων ἐν γένει καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

14. Τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, τοπικῶν καὶ γενικῶν ὁργανισμῶν ἐγγείων ἐελτιώσεων, τοῦ Γενικοῦ Ὄργανισμοῦ Ἑγγείων Βελτιώσεων Παμίσσου Καλαμάτας, τοῦ Ἑθνικοῦ Ὄργανισμοῦ Καπνοῦ, τοῦ Ὄργανισμοῦ Βάμβακος, τοῦ Ὄργανισμοῦ Κωπαΐδος καὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ Λεσινίου.

15. Τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ (ΕΟΤ).

16. Τῆς Α.Ε. Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα (ΕΛ-ΤΑ), τῶν ὁργανισμῶν λιμένων Πειραιῶς (ΟΛΠ) καὶ Θεσσαλονίκης (ΟΛΘ) καὶ τῶν ἐλευθέρων ζωνῶν αὐτῶν (ΕΖΠ καὶ ΕΖΘ), τῆς Α.Ε. Ἡλεκτρικὰ Λεωφορεῖα Περιοχῆς Ἀθηνῶν-Πειραιῶς (ΗΛΠΑΠ), τοῦ Ὄργανισμοῦ Σιδηροδρόμων Ἑλλάδος (ΟΣΕ).

17. Τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης καὶ

18. Τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κατάργησις τῶν δασμολογικῶν ἀπαλλαγῶν δὲν καταλαμβάνει τὰ δωρεὰν ἀποστέλλόμενα ἢ παραχωρούμενα εἶδη περὶ τῶν ὁποίων αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ ν. 3686)57, ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ ν.δ. 36)1968, τῶν διατάξεων τούτων ἐφαρμοζομένων ἐρεξῆς καὶ ἐπὶ τῶν ἀποκλειστικῶς φιλανθρωπικοῦ χαρακτήρος ὁργανώσεων—μελῶν τοῦ ΑΣΕΟ καὶ τῶν πρὸς ταῦταις ἐξομοιωθειῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀποφάσεις ἀτελείας ἐν γένει τῶν ἀρμοδίων τελωνειακῶν ἀρχῶν, ἀφορῶσαι εἰς ἐμπορεύματα τῶν ὁποίων ἤρξαται ἢ ἀτελῆς παραλαβὴ ἐκ τῶν τελωνειακῶν χώρων πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι καὶ μετ' αὐτὴν διὰ τὰς μὴ παραληφθεῖσας ποσότητας αὐτῶν.

2. Συμβάσεις ἐν γένει ὑπογραφεῖσαι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ περιέχουσαι ρητῶς τὸν ὅρον τῆς δασμολογικῆς ἀπαλλαγῆς ἐρείδομένης ἐπὶ διατάξεων καταργουμένων διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἁρθροῦ 1 ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι καὶ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4.

Νοοῦνται εἶδη ὡς ἀπαλλασσόμενα τῶν δασμῶν ἢ ἀτελῆ κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ τελωνειακῶν δασμολόγιον εἰσαγωγῆς, διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν, ἀνεξαρτήτως χώρας προελεύσεώς των, ἐκ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, εἰδικῶν φόρου ὑπὲρ τῶν ἀνωτάτων πνευματικῶν ἰδρυμάτων καὶ εἰσφορᾶς πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἐξαγωγῶν, τὰ εἶδη διὰ τὰ ὁποῖα δὲν προβλέπεται δασμὸς κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των ἐκ χωρῶν τρίτων ὡς πρὸς τὴν Σύνδεσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος (ΕΟΚ).

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχαίει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1971

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΤΛΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΤΚΑΛΑΣ, ΕΜΜΑΝ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ, ΑΝΤ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΤΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ